

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

10. Gemma miraculosa inter nocentem & innocente[m], vel ob curitate,
vel claritate, discrimen inspiciendum præbens.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45653

Exod. 23. 17. Pones autem in rationali iudicij doctrinam & veritatem. Hoc Rationale, & Ephod, cum alijs vestimentis sacerdotalibus induti sacerdotes, post debitas preces, viva voce, ea quæ intelligere cupiebant, proposuerunt; quod dicebant, *applicare Ephod, & consulere Dominum*. Tum, vt tradit Iosephus, si Deus quidpiam suadere aut approbare volebat, externo atque inusitato quodam lapidum splendore, internaque luce menti sacerdotis infusa respondebat. Quod etiam, in Ecclesiasticis historijs legimus, contigisse. Rem memoratu dignissimam ipsis verbis D. Gregorij Archiepiscopi Turonensis referam.

X.

S. Gregor. Turon. lib. 1. de glor. mar tyr. cap. 13. Quoniam Vasatensis urbis meminimus, inquit, opera precium puto, miraculum, quod in ea Dominus largitus est, memorare. Tempore, quo diuturna obsidione, vallabatur à Chumis, omni nocte sacerdos, qui præerat, circuibat psallendo, & orabat, nec ab ullo auxiliū, nisi à Domini misericordia requirebat. Hortabatur omnes orare, & non desicere asserens humiles preces, calorū ianuās penetrare. Hostis verò in circuitu depopulabatur villas, domos tradebat incendio, agros vineasq; pecoribus intronmissis, vastabat: sed sacerdoti bono operi insistenti, celeriter, virius diuina adfuit. Nam nocte visum est ipsi Barbarorum regi, quasi psallentes homines, in vestimentis albis, accensis cereis, circuire muros, urbis, & indignans, ait, quæ est hæc peruersitas, & securitas vana, vt obsessi quasi despectis nobis, canticis, nescio quibus, ac laudibus perstreant? verè quia digni sunt perditione. Et statim misit ad urbem nuncios, interrogantes, quid sibi ista velint? At illi negant, scire se, quæ dicuntur, neq; de ijs aliqua per se sensisse. Alia verò nocte, vidit quasi globum magnum, ignis super urbem descendere: & ait, si contra nos hi obsessi contumaciter agunt, nec nos metuunt, vel celestis eos ira consumit. Cumq; non videret vllum ab vrbe incendium consurgere, misit iterum interrogare, quæ essent, quæ, viderat. Similiter negauerunt, nihil se omnino vidisse. Tunc rex Gausericus ait, si hæc isti nesciunt, manifestum est, quod Deus eorum adiunat eos: & statim discessit à loco illo. Sacerdos autem, conuocatis ciuibus, vigilijs celebrat, & missarum agit festa, pro liberatione populi sui. Dum autem hæc ageret, respiciens sursum, vidit super altare, quasi de camera templi, cadere tres guttas, æquales magnitudine, claritate, candore crystallum vincentes, cumq; omnes cum admiratione & stupore vehementi intenderent, easq; nullus auderet attingere, Petrus quidam presbyter, qui vt res ipsa adserit, magni meriti erat, exhibita argentea patena, guttas colligere nititur: quæ dum per altare vago cursu
rotan-

rotantur, defluentes in ipsam patenam statim in se coniuncta, quasi vnam gemmam pulcherrimam effecerunt: patuitq; euidenti ratione, contra iniquam & Deo odibilem Arianam haresin, qua eo tempore pullulabat, hæc acta. Agnitum est, Sanctam Trinitatem in vna omnipotentia aequalitate annexam, nullis garrulationibus posse disungi. Tunc gausus populus, & intelligens munus sibi indultum fuisse diuinitus, conferens aurum gemmasq; preciosas, crucem fecit, in qua hanc gemmam statuit. Sed protinus omnes reliquæ gemmæ hac accedente ceciderunt. Tunc Pontifex intelligens, non esse consortium caelestibus cum terrenis, fabricata cruce ex auro purissimo, eam gemmam media intercapedine locat, & populo adorandam præbet. Nec mora, fugato, vt diximus, hoste, ciuitas est liberata. Iam ex hoc multi infirmi hausto vino, vel aqua, in qua gemma abluuntur, protinus sanitati redduntur. Deniq; cum adorata fuerit, si à peccato est homo immunis, & ipsa apparet clara: ceterum si vt plerumq; adsolet, humana fragilitati, aliquid detulerit criminis, tota ei videtur obscura: miramq; præbet discretionem, inter inuocentem & noxium, cum vni atra, alteri monstretur splendida.

Hæc talia iudicia sua Deus potest & nunc, & solebat olim in gemmis Ephod, velut inscribere; solet autem etiam æmulari Sathan. 1. Pythagoras speculo concauo litteras humano sanguine temperatas inscribebat, & speculum Lunæ opponens diuinabat, vt quidam recentior tradit; ac nonnulli stolidi iuuenes foniunt naturaliter fieri posse. 2. Pausanias agens de Cereris æde, ait: Ibi oraculum maxime veridicum fuisse cognoui. ex eo non rerum omnium, sed morborum tantum euenta prædicebantur. Speculum tenui suspensum funiculo demittunt, ita librantes, vt in fonte omnino non mergatur; sed imo ambitu summam aquam contingat. Exinde, vbi odores adoleuerint, & rite Deam precati fuerint, inspiciunt in speculum, & ex eius imaginibus, periturusne, an victurus is ager sit, de quo consuluerunt, diuinant. 3. Fuit præterea, in Iuliano, hæc amentia, ait Spartian. in Iulian. vt per Magos plerq; faceret, quibus putaret vel odium populi deliniri, vel militum arma compesti. Nam & quasdam non conuenientes Romanis sacris hostias immolauerunt, & carmina prophana iucantauerunt, & ea, qua ad speculum dicunt fieri (in quo pueri, præligatis oculis, incantando, vertice respicere dicuntur) Iulianus fecit. Tuncq; puer vidisse dicitur & aduentū Seneri, & Iuliani decessionem. 4. Turcæ in peluim aqua plenam iniiciunt lapides preciosos, item auri argentiq; laminas, & aiunt se responsum è peluis fundo audire.

XI.

Leloyher. lib. 4. de spect.

Pausan. in Achaic.

Spartian. in Iulian.